

Verwijzing

Dit is een schriftelijke weergave van de originele Kersttoespraak van Bruno Gröning, die hij in 1957 voor de Noord-Duitse vrienden op geluidsband opgenomen heeft.

Op taalkundige of grammaticale correcties in de tekst is bewust afgezien, om de authenticiteit van de bron te waarborgen.

De kleine cijfers, die worden toegevoegd aan de verschillende paragrafen, verwijzen naar de overeenkomstige nummers op de CD, en dienen dan ook om de zoektocht naar de desbetreffende passages te vergemakkelijken.

Verdere door Bruno Gröning gehouden toespraken met zijn originele stem zijn op CD beschikbaar en kunnen besteld worden bij: www.bruno-groening-stiftung.org.

Toespraak van Bruno Gröning, Kerstfeest 1957

“God zond ons een Zoon, Zijn Zoon ...”

Lied: “Van de Hemel hoog, daar kom ik vandaan”

(verzen 3 en 15)

Het is de Heer Christus, onze God,
Die jullie uit alle nood wil voeren,
Hij Zelf wil jullie Heiland zijn,
van alle zonden maken rein

Lof, eer zij God op de hoogste troon,
Die ons schenkt Zijn enige Zoon!
Nu verheugt zich de engelenshare
en zingt ons zo’n nieuw jaar toe.

Lied: “Alle jaren weer”

Alle jaren weer
komt het Christuskind
op de aarde neer,
waar wij mensen zijn.

Komt met Zijn zegen
in elk huis binnen,
gaat op alle wegen
met ons in en uit.

Vervolg ...

Staat ook mij terzijde,
stil en niet herkend,
dat Het mij trouw leidt
aan Zijn lieve hand.

Dat ik vandaag via de geluidsband tot u spreek, is de wens, beter gezegd de gedachte van onze lieve mevrouw Thomsen, die mij daarom heeft gevraagd - daar ik immers op deze dag niet persoonlijk bij u kan zijn – u ten minste een geluidsapparaat met geluidsband ter beschikking te stellen. Uw hartenwens was, dat ik u al mijn woorden, zoals ik ze u altijd weer op de weg heb weten te geven, ook hier zou geven. Het ‘hoe’ was al snel beslist. Mevrouw Thomsen zei dat ze tevreden zou zijn, als ik haar slechts voor deze tijd, voor deze dag, het apparaat ter beschikking stel. Ik ben echter een stap verder gegaan door te zeggen: het is een zeer goede, een gezonde gedachte en ik wil daarom dit apparaat altijd aan mevrouw Thomsen ter beschikking stellen, opdat u via dit apparaat ook enkele woorden van mijn kleine, geringe persoon kunt vernemen.

Ja, mijn beste vrienden, weest u daarover niet verbaasd: ik wil niet de grote man zijn; ik blijf voor u de kleine Gröning. Ik wil verder niets, dan dat u nu allen alleen maar de goede weg inslaat, die niet door mij, maar door God zo bepaald is. Nu wil ik echter niet afwijken van datgene, wat ik u vandaag wil zeggen.

Dat u vandaag het heilige feest al viert, zou wel ieder, ieder mens bekend moeten zijn, waarom wij dit vieren. Het is niet alleen mijn wens, maar het is de wens van veel, veel mensen, het feest zo te vieren, zoals Zijn feest het eigenlijk vereist.

Ik weet, dat u mij ook nu nog niet zult begrijpen. Want tot nu toe geloofde u, dat het feest, zoals u het vierde, al het juiste feest was. Neen, mijn beste vrienden, dit voorfeest, dat u vandaag viert, is alleen het uur van de bezinning. Dat betekent, dat de mens zich eerst op zijn eigen wezen en dan op het wezen van onze Heiland moet bezinnen; waarom, hoezo, om welke reden God ons Zijn eigen Zoon zond, Die ons toch zo veel mee op onze levensweg gegeven heeft, Die voor ons alles is wat wij hier in ons aardse leven nodig hebben.

Ik weet, dat mensen dat alleen maar als iets vanzelfsprekends hebben aangenomen. Het is nu eenmaal kerstmis en dan worden de mooie kerstliederen gezongen, beter gezegd, ze worden opgedreund, zonder dat de een of ander er überhaupt bij heeft stilgestaan, dat deze liederen, zoals ze ons door onze voorvaderen, door mensen - ik moet het zo zeggen: door grote geesten – doorgegeven zijn, die ons dat als geschenk hebben nagelaten. Maar toch heeft elk lied zijn eigen betekenis, doordat wij ieder woord waarnemen en we dit dan ook ter harte nemen.

Maar dat is niet het enige wat ik u wil vertellen, mijn beste vrienden.

Tot nu toe, als het heilige feest – zoals u zegt; het kerstfeest – nadert, denkt u altijd weer, denkt u al maanden, denkt u al weken tevoren aan datgene, wat u uw naasten wilt geven. U denkt ook aan de geschenken van uw naaste familieleden en dat u er dan zeker op rekent, dat u überhaupt geschenken ontvangt. Ik weet, dat u zich gelukkig prijst, dat ook u tot de schenkers behoort, dat ook u uw naasten met aardse geschenken gelukkig maakt.

Maar nu, mijn beste vrienden, we mogen het geheel, het grote, het goddelijke niet onderschatten. God heeft ons meer dan slechts een aards geschenk gegeven. En juist daarom moeten we zoveel over alles weten, wat God voor ons is en wat wij voor Hem zijn. Welnu, het geschenk, dat God ons gegeven heeft, ik zou al kunnen zeggen, dat ook dit een puur aards geschenk is, want God zond ons Zijn Zoon, die ons de weg heeft gewezen, die wij tijdens ons hier-zijn te gaan hebben. Ik weet, dat mensen alleen maar – ik benadruk het nog eens – altijd weer alleen maar zeggen, zoals ze dat ook in deze vele liederen vinden: vandaag is ons de Heiland geboren, Welke is Christus de Heer. Enzovoort, enzovoort.

Ja, maar dat een mens werkelijk datgene opgenomen zou hebben, wat hij zou moeten opnemen, wat hij ter harte zou moeten nemen, dat gebeurt bijna niet. Neen, vrienden! Velen hebben daarover niet nagedacht, want het was voor hen een vanzelfsprekendheid, want het kerstfeest hebben we immers ieder jaar weer. Maar er is ook het mooie, prachtige lied, waarin gezegd wordt: ‘alle jaren weer komt het Christuskind op de aarde neer, waar wij mensen zijn.’ Wie heeft dit tot zich door laten dringen? Wie heeft dit serieus genomen? Wie heeft kunnen geloven dat dit waar is? Ik denk van niet. Het was voor de mens alleen maar een vanzelfsprekendheid en hij deed het af door te zeggen: ‘het is slechts een lied. Nu ja, en we hebben immers alle jaren hetzelfde feest; het herhaalt zich.’ Mijn beste vrienden, denkt u er ernstig over na wat God ons hier schenkt.

Omdat mensen nooit naar hun innerlijke stem luisteren, omdat mensen uit de ware goddelijke leiding gekomen zijn, schenken ze zichzelf en ook hun lichaam, geen aandacht. Ze luisterden niet naar hun innerlijke stem en volgden ook niet hun gevoel en leefden ook niet zo volgens de wil, volgens de wil van God. Dus waren ze ook volledig uit deze ware goddelijke leiding gekomen en ze leefden alleen maar volgens hun eigen overtuiging: ‘zoals onze ouders, onze voorvaders deze feesten hebben gevierd, volstaat heel goed,’ zonder er echt over na te denken, zonder de dingen te overdenken. Niets, geen spoor van dat alles. Ze geloofden simpelweg, ik zeg het nog een keer: ‘dat is precies zoals het zou moeten zijn. Zo hebben mijn ouders de feesten gevierd, zo vieren wij ze en zo vieren mijn kinderen ze ook.’

Mijn beste vrienden, dat betekent dat alles, kort gezegd, onder het tapijt wordt geveegd. Er is helemaal niets meer over dat nog leven genoemd kan worden. Er is niets meer over van al datgene, wat God voor ons heeft bestemd, wat God ons heeft gegeven. En er is helemaal niets meer overgebleven van wat de Heiland voor ons betekent. Er is niet langer iets waars, er is niet langer iets geloofwaardigs meer onder de mensen. Zij beschouwden het gewoon zo: ‘dat was eens zo, Christus was eens hier.’ Maar ze geloven niet, dat hij altijd bij ons is. En ze geloven ook niet, dat Hij in ons kan wonen, dat we werkelijk door Hem geleid worden, dat wil zeggen, dat God ons door Zijn Zoon daarheen leidt, waar we behoren, bij Wie we behoren. Ik weet, dat mensen dit alles met een lichtvaardigheid afwijzen; ze kunnen, kort gezegd, eenvoudig niet meer geloven.

Nu, mijn beste vrienden, wanneer u niet slechts het leven van Christus navolgt, laten we helemaal terug gaan, dat wil zeggen, terug naar de geboorte van Christus. Aan deze dag worden we toch zo vaak, in feite ieder jaar, herinnerd. Natuurlijk moeten we begrijpen, wat de geboorte van Christus voor ons betekent, wat Christus Zelf voor ons betekent. Ik realiseer me dat de mensen het oprecht geloven wanneer ze zeggen: ‘voor mijzelf zijn mijn natuurlijke ouders maatgevend. Wat deze mij vertellen is doorslaggevend.’ Wat de leer van Christus hen zegt, komt pas op de tweede plaats. Nu ja, en: ‘mijn ouders dreunen dat alles maar zo op. Ze zeggen: we moeten naar de kerk gaan, we moeten bidden, zonder dat ze ons ooit een richtlijn hebben gegeven dat we dit van ganser harte moeten doen. En dat we, terwijl we dat doen, onze hartenwens ook op zo’n manier moeten presenteren, dat we ons werkelijk van al het kwade losmaken en hier het goede, het ware goddelijke ontvangen.’

En nu, mijn beste vrienden, laten wij het leven van Christus verder volgen, wat Christus voor ons heeft gedaan, wat Hij ons op onze levensweg heeft gegeven en hoe Hij ons heeft weten te leiden. Wat Hij allemaal over God, Zijn Vader, heeft verteld, die tegelijkertijd ook onze Vader is. En dat we slechts Hem te volgen hebben, dat Hij slechts datgene doet en ons alles hier op dezelfde manier geeft, als God het Hem gegeven heeft, zoals God het van Hem verwacht. Christus zelf heeft ons veel onderricht gegeven. Alleen moeten we de woorden van Christus ook werkelijk serieus nemen. We moeten ze ter harte nemen. We moeten ‘ja’ zeggen tegen al het goede wat Hij ons voor onze levensweg heeft gegeven en we moeten ons dan ook houden aan dit ene woord: ‘ja.’ Ik weet, dat mensen lichtzinnig zijn. Ze zeggen honderdmaal ‘ja’ en van deze honderdmaal is het zo, dat ze dit ‘ja’ éénmaal nakomen en negenennegentig keer niet. Bovendien, ze geloven immers ook niet, dat ze zichzelf, maar vooral, dat ze God voor dat alles rekenschap schuldig zijn. Ze zeggen altijd dat ze ‘volgen’ en dat ze ‘geloven,’ maar weten vandaag nog niet, wat geloof is. En ze weten nog niet, wat Christus voor ons betekent. En ze weten nog altijd niet, dat we verder niets, dan slechts Hem te volgen hebben. Hij heeft ons een grote levenstaak gegeven.

Hij heeft ons zoveel voor ons aardse leven meegegeven, dat wij, ook als individu, dat alles zelf in de praktijk moeten brengen. Dat is onze weg, mijn beste vrienden, en geen andere!

Ik weet, dat u nu zult zeggen: ‘ja maar, hoe is dat alles mogelijk?’ Dat ‘hoe’ hoef ik nu vandaag niet te herhalen. Ik heb u zo vaak laten weten welke weg we te gaan hebben, op welke weg we ons bevinden. Want dat zou ieder zelf moeten voelen. Want veel vrienden van onze vriendenkring hebben het gevoel, dat ze werkelijk weer een levensblij – positief mens zijn. Ze zijn tot de overtuiging gekomen, dat hun leven, dat ze tot nu toe leidden, toch niet het juiste was en dat ze zich nooit zo goed gevoeld hebben als nu, waar ze ware woorden horen en waar ze deze ware woorden ter harte hebben genomen en ook alles hebben gedaan, wat ze zichzelf en ook hun naasten verschuldigd zijn.

Ja, mijn beste vrienden, en toch moet ik altijd weer zeggen: laten we toch alles doen, wat ons hier door God, door Christus onze Heiland, mee op onze levensweg is gegeven.

En zoals ik eerder al zei, dat u de voorvreugde hebt dat u uw naasten iets kunt geven en ook dat u cadeaus, dat wil zeggen, aardse cadeaus, van hen verwacht. Maar dat alles, mijn beste vrienden, betekent toch niets voor ons. We kunnen dat ook wel blijven doen, maar dan hebt u het belangrijkste vergeten en het belangrijkste is, dat God, onze Vader, ons ook geschenken wil geven. Want Hij heeft ons eens zo’n rijk geschenk gegeven. Herhaaldelijk moet ik dat zeggen: Hij zond ons een Zoon, Zijn Zoon. En Hij werkte door Hem. En Hij toonde ons door Christus de weg. Hij heeft ons toch meer dan slechts een aards geschenk gegeven. Dat is een persoonlijk geschenk. Natuurlijk verwacht God van ons niet minder dan dat we dit, Zijn geschenk, ook in ons opnemen.

En ik vraag u nu: hebt u het niet nodig? Of gelooft u nog niet in de goddelijke orde? Of gelooft u zo mogelijk, dat bij God Zelf de wanorde heerst? Neen, vrienden! Als u het goede nodig hebt, dan kunt u gerustgesteld zijn, u hoeft daarom niet tot Gröning te bidden of hem te verafgoden. Bid tot God. Vertel uw hartenwens aan God Zelf en geloof dan ook, dat uw hartenwens vervuld zal worden. Schept u er niet over op, integendeel: u hoeft het niet tegen uw naasten te zeggen, u hebt het eenvoudig te doen. En gelooft u toch in het goede. Ik zeg het zo vaak, geloof in het goede, dat betekent, geloof in God, Die voor ons alleen maar het goede heeft bestemd. Want het kwade heeft om ons en voor het grootste deel al in de mensen vaste voet aan de grond gekregen. Dat betekent, dat het kwade in het menselijk lichaam werkte en hij, de mens, zelf moest vaststellen, dat dit tot een grote wanorde heeft geleid. Dat u allen de orde, de orde zoals God Zelf het is,

toch werkelijk nodig hebt, kan niemand bestrijden! En ook hier, mijn beste vrienden: als u deze hartenwens hebt, dat u al het goede omarmt en ook dat u gelooft dat voor u uw hartenwens zal worden vervuld, dan zal het gebeuren!

Natuurlijk moet u de fout in uzelf zoeken, niet in uw naasten! Niet altijd zich er vanaf maken en zeggen: ‘ik ben immers niet schuldig; ik ben me van geen kwaad bewust! Die en die heeft het gedaan, niet ik!’ Oh, nee, vrienden: de schuld altijd in jezelf zoeken en open en eerlijk tegen jezelf zijn. Elk kwaad woord dat u hoort, of u nu ‘ja’ zegt tegen het slechte woord of als u te laf bent om de waarheid te vertellen aan die persoon, aan degene die het kwade woord tegen u heeft gezegd, om hem met de waarheid te confronteren. Wanneer u oneerlijk bent tegen uzelf, dat alleen al is zondig.

Dan hebt u het kwade toch al opgenomen en daarna geeft u het kwade slechts door. Ik vraag u, beste vrienden: wilt u zo proberen te overleven in uw aardse leven? Gelooft u, dat u daardoor de orde weer terugkrijgt? Deze kwade gedachten, de kwade woorden, die u zelf hebt gehoord, komen van het kwade vandaan. En juist daarom moeten we op onze hoede zijn. We moeten ons beheersen, we moeten onszelf tot het goede aansporen en moeten altijd aan de kant van het goede, duidelijker gezegd, aan de kant van God, staan.

Nu, mijn beste vrienden, dat zijn veel adviezen, die ik u immers al vaak en steeds weer heb gegeven. Het is nu tijd dat u deze ook werkelijk ter harte neemt. En ik zeg ook hier vandaag: het is niet echt noodzakelijk, in feite helemaal niet nodig om in Gröning te geloven. Wat nodig is, is dat de mens in zichzelf en dat de mens in al het goede, in het goddelijke, gelooft, vooral omdat hij dat toch voor zichzelf zeer, zeer nodig heeft. Dat is het belangrijkste. En als hij, de mens, altijd het goede beaamt en altijd aan de kant van het goede staat en nooit meer van het goede, nooit meer van God, nooit meer van deze goede weg, die toch slechts door God voor ons bestemd is, af gaat, dan zal het hem goed gaan op deze goddelijke aarde. Degene die echter steeds weer ten prooi valt aan het kwade en gelooft dat hij het kwade moet volgen, zo iemand kan toch niemand de waarheid zeggen - want als hij de waarheid aan zijn naasten zou vertellen, zal men hem uitlachen en bespotten. Mijn beste vrienden, wie dit doet, is laf. Hij is een lasteraar. Hij lastert. Als hij zichzelf belastert, belastert hij God. Als, net zoals hij het niet waagt over God te spreken, net zoals hij het goede niet ter harte neemt doordat hij alleen maar onwaarheid spreekt, zo zal deze valse waarheid op hem terugvallen.

Ik vat het kort samen door te zeggen: ‘wat de mens zaait, zal hij oogsten,’ en als u goed zaad uitstrooit, mijn beste vrienden, zult ook u een goede oogst krijgen. ‘Iedereen is de smid van zijn eigen geluk,’ dat betekent dat iedereen zijn eigen geluk creëert. Omgekeerd: als hij zich tot het kwade aangetrokken voelt en hij het helemaal niet nodig vindt in het goede te geloven, ja, dan zal hij toch kwaad ervaren en toch

zegt hij daarna: ‘ik ben een gelovig mens.’ Hij lastert God en zegt: ‘ik geloof niet meer. Ik kan bidden, zolang ik wil, maar God geeft me,’ – zoals hij zou zeggen, zoals ik dat ook vaak heb gehoord – ‘mijn gezondheid, geeft me mijn rust, geeft me mijn goddelijke orde niet terug!’

Niet de naaste is schuldig, mijn beste vriend, jij zelf bent het! En roep jezelf tot de orde en ga deze weg en geloof in jezelf! Geloof in al het goede! Geloof ook jij, dat je veel goeds voor je lichaam nodig hebt en dat je dit goede ook zult ontvangen!

Nu, mijn beste vrienden, om het nog eens kort samen te vatten, wil ik u zeggen, dat ik geloof dat u zich in dit jaar voor deze heilige nacht daarop voorbereidt, dat ook u uw hartenwens aan God Zelf voorlegt en dat u zich dan van al het kwade hebt losgemaakt en dat ook u vaak en graag tot God bidt en gelooft, dat Hij uw gebeden zal verhoren en dat u, als het inderdaad uw hartenwens is om alleen datgene te verkrijgen wat goed is, dit goede ook zal ontvangen.

En vandaag zeg ik het nog een keer: ondanks dit alles - omdat ik weet dat de mens te laf is om God om het goede, om het zijne vragen en dat de mens vandaag niet meer kan bidden, omdat hij het gebed niet meer ter harte neemt - dan wil ik voor hem vragen, dan wil ik voor hem bidden. En vandaag zeg ik dit ook nog eens: wie nog niet in het goede, in het ware goddelijke kan geloven, voor hem wil ik geloven en wel zo lang, totdat hij het zelf kan. Ik hoef me hier vandaag niet duidelijker uit te drukken. Ik weet toch, mijn beste vrienden, dat u mij begrijpt!

En u zult ook zeggen: ‘nu, dat zijn veel woorden,’ zoals ik al heb gezegd, ‘veel woorden, die hij ons zo vaak heeft gezegd en het zijn immers dezelfde woorden.’ Ja, mijn beste vrienden, het goede is altijd hetzelfde. Goed is goed en blijft ook goed. Maar ik geloof, dat u vandaag al het kwade van het goede, of omgekeerd; het goede van het kwade, kunt onderscheiden. En juist daarom kan het u niet vaak genoeg worden gezegd.

Voor mij is de Heiland niet slechts wat, maar werkelijk dat, waartoe God Hem hier op deze, Zijn aarde in staat stelde, dat Hij ons de weg heeft gewezen die wij te gaan hebben en die ons allen toch werkelijk naar God terug leidt. Anders zouden we de weg nooit vinden. U allen, dat wil zeggen, de meeste mensen, zijn van deze goede weg afgeraakt. U bevond zich op dwaalwegen, dat wil zeggen, u werd op een dwaalspoor gebracht, en u moest de dwaalwegen inslaan en wist nu geen uitweg meer. En omdat u te ver van de goede weg was afgedwaald, kon u ook niet meer geloven dat u deze nog eens zou terugvinden, dat u nog eens op de weg waarvan u was afgedwaald, zou terugkomen. U zou zeggen: ‘ja, jaren geleden ging het me zeer goed en ik voelde me vrij. Ik had nauwelijks of geen klachten. Ik was altijd een levensblij positief mens.’

Dat, mijn beste vrienden, is het teken, dat u altijd nog op de goede weg was. Maar geleidelijk aan bent u daar toch van afgekomen en vandaag zegt u: ‘ik voel me niet goed meer. Ik neem hier en daar in mijn lichaam diverse kwalen waar en ik heb al het mogelijke geprobeerd om vrij te komen van dit kwade. Ik ben er niet in geslaagd. En het bleef niet alleen bij dit kwade, maar het werd groter en groter.’

Dus, mijn beste vrienden, u stelt toch zelf vast en u weet toch ook door dit alles, dat aan nu wederom de tijd is gegeven om uw grootste hartenwens, die u toch zou moeten hebben, God zo te vertellen en dat u vraagt en dat u bidt en dat u gelooft, dat God uw hartenwens zal vervullen. Maar ik weet u ook nog meer te zeggen, mijn beste vrienden. Voor het overgrote deel was u van mening dat God u uw gezondheid, zoals u zou zeggen, zou teruggeven. De gezondheid heet hier in onze vriendenkring toch altijd: de goddelijke orde. Dus moet u zichzelf hiertoe aanzetten en u moet er zelf alles aan doen om altijd in deze goddelijke orde te leven.

Dus, mijn beste vrienden, ik geloof nu met recht te kunnen afsluiten, door u voor dit heilige feest het allerbeste en al het goede toe te wensen. Ik wens u allen veel geluk en Gods rijke zegen!

Mevrouw Thomsen zal u hierna van mij een kerstgroet, dat wil zeggen, een geschreven kerstkaart geven, waarin ik u ook voor het jaar 1958 eveneens veel geluk wens, dat wil zeggen, in liefde en dienstbaarheid.

Ik weet, dat sommige vrienden hier niets mee weten te beginnen. Dienen kan alleen maar degene, die in de liefde van God leeft, die al het liefdevolle van God zo in zich opneemt en die alles zo doet, zoals God ons dat uit deze, Zijn grote liefde heeft doorgegeven. En dat hij dan, als hij van deze grote goddelijke liefde is bezielde, ook al datgene zal doen, wat God van ons verwacht en waartoe God ons ook een aards leven heeft gegeven. Ik weet, dat mensen zich vandaag nog niet van hun plicht, hun menselijke plicht, hun aardse plicht, bewust zijn. Want ze hadden immers de overtuiging: ‘het leven, dat leven we immers zo, zoals onze voorvaders het leefden.’ Dus komt het hier weer op hetzelfde neer, mijn beste vrienden, zoals ik zojuist bij aanvang al aangaf. En zo moet ik nu eindigen door u het allerbeste en al het goede toe te wensen. En vergeet u uw naasten niet. Brengt u eveneens aan al degenen die tot uw allernaasten behoren, veel lieve, hartelijke groeten en veel geluk en Gods rijke zegen over! Dus, nog eens tot slot, mijn beste vrienden - u stelt ook vandaag weer vast, dat ik me niet zo makkelijk van u kan losmaken.

Tot besluit zou ik u graag nog het volgende willen zeggen: het spijt me heel erg, dat ik niet persoonlijk bij u kan zijn. Maar de plicht roept me elders.

Ik kom op deze dag juist van de vrienden uit Oostenrijk terug en ik moet direct weer naar een vriendenkring, een gemeenschap - eveneens bij deze viering zijn, die ook precies hetzelfde ook doen en die bovendien het geluk hebben (zoals ze me dit zelf hebben laten weten) dat ik zelf bij hen kan zijn. Maar juist daarom, omdat ik ook bij dit feest mag zijn, zal ik heel bepaald in gedachten bij u zijn en ik zal u nooit vergeten, mijn beste vrienden, zolang u altijd aan de kant van het goede, het goddelijke zult staan! Nogmaals het allerbeste en al het goede! Ik wens u een gezond weerzien.

Koraal en scène uit de opera „De Evangelieman“ van Wilhelm Kienzl

'Zalig zijn zij die vervolging lijden'

Mathias 'Zalig zijn zij die vervolging lijden
ter wille van de gerechtigheid,
want voor hen is het koninkrijk der hemelen,
want voor hen is het koninkrijk der hemelen.
Gezegend zijn jullie, als mensen
je belachelijk maken en onderdrukken
en ten onrechte kwaad
van je spreken om Mijnentwil.
Verheug je, verheug je,
want jullie beloning in de hemel is groot.'

'Zalig zijn zij die vervolging lijden
ter wille van de gerechtigheid,
want voor hen is het koninkrijk der hemelen,
want voor hen is het koninkrijk der hemelen.'

'Laat de kinderen bij mij komen!
Ik wil jullie het woord van God leren.
Zing me dus na:

'Zalig zijn zij die vervolging lijden.'

Kinderen: 'Zalig zijn zij, die vervolging ...'

Mathias: 'Vervolging!'

Kinderen: '... Vervolging lijden'

Mathias: Dat ging goed en nu verder:
'Ter wille van de gerechtigheid.'

- Kinderen:** 'Ter wille van de gerechtigheid.'
- Mathias:** Heel goed! Herhaal nu de gezongen woorden
- Kinderen:** 'Zalig zijn zij die vervolging lijden
- Kinderen en Mathias:** Ter wille van de gerechtigheid.'
- Mathias:** Kan iemand van jullie doorgaan? Wie weet het?
- Jongen:** Ik kan het! 'Want voor hen is het koninkrijk der hemelen.'
- Mathias:** Nu iedereen!
- Kinderen en Mathias:** 'Voor hen is het koninkrijk der hemelen.'
- Magdalena:** Kijk, wat de goede Heer jullie heeft geleerd!
- Mathias:** Nu herhalen we het!
- Magdalena:** Ik zal ook meehelpen!
- Allen:** 'Zalig zijn zij die vervolging lijden ter wille van de gerechtigheid,
want voor hen is het koninkrijk der hemelen,
want voor hen is het koninkrijk der hemelen.'

Mijn beste vrienden, ik heb nog één enkele wens: ik vraag u nu het mooie Kerstlied 'Stille nacht, heilige nacht,' samen te willen zingen. Als u de inhoud, dat wil zeggen, de tekst en ook elk woord van dit lied voor waar aanneemt, dan zult u waarnemen, wat dit Christusfeest voor u betekent. Geloof u toch, dat alles wat dit lied inhoudt, ook de zuivere waarheid is!

En nogmaals, mijn beste vrienden, wens ik u het allerbeste en al het goede! Beleef u deze viering zo, zoals ieder mens deze zou moeten beleven. Evenals het Gods wil is, zo wens ik ook dat het ieder mens goed gaat op deze, Zijn aarde!

De klokken die luiden en Lied: ‘Stille Nacht, Heilige Nacht!’

‘Stille nacht, heilige nacht’

Stille nacht, heilige nacht,
Alles slaapt, sluimert zacht.
Eenzaam waakt het hoog heilige paar,
Lieflijk Kindje met goud in het haar,
Sluimert in hemelse rust
Sluimert in hemelse rust.

Stille nacht, heilige nacht,
Herders zien 't eerst Uw pracht;
Door der eng'len alleluja
Galmt het luide van verre en na:
Jezus de Redder ligt daar,
Jezus de Redder ligt daar.

Stille nacht, heilige nacht
Zoon van God, liefde licht
Vriend'lijk om Uwe Godd'lijke mond,
Nu ons slaat de reddende stond,
Jezus van Uwe geboort',
Jezus van Uwe geboort'.